

199

T.S 138 22. 14

149

אלמלה

אל נחראי בן כס"ט

(1) ואל כתאב סידנא אור שדראל

(2) זה מהלוה את חיינו לא פרוד בקדשו
השולח הוא שוחט באלמלה ובמכחוב זה מחלוון אל נחראי
שאין לו פרנסה בעיר הדעת הוויל ויהודי המקומתיו קונים לתה
זמן לזמן שה ושותים אותו בבעמיהם